

Özgün Bir Türkü Gibi Olan Hayatımız

– kul mehmet · 09 Temmuz 2020

Özgün Bir Türkü Gibi Olan Hayatımız

Özgün bir türkü gibi olan hayatımızı, zorlaştırmak için çaba sarf edenlerin, ilişkiler kuralı kuramı dramı içinde ilişkilerimiz sapmalarla hiçbir zaman gün yüzü görmüyor. Biz karanlıklarını aydınlatmak böylesine kirli niyetlerinin kaynaklarını kurutmak istesek te, biz temizledikçe onlar tekrardan gönül kaynaklarını çıkar ilişkisine dayalı yaşantılarıyla adımlarıyla kirletmeye berbat etmeye devam ediyor! Bizim gönül kaynağımızın kaynağı, dürüstlük insan mutluluğu olsa da, onlar tam aksini yaparak çamura yatarak, hayatlarını farklı taklalı olumsuz takılı duyguları takarak, içine gülümseten hisleri katmadan hissizlik duygusuzluk farksızlık anlamsızlık katmanıyla kat kat katlayarak sararak içinde ederek, hayatlarını bunlarla devam ettirerek kendilerini ve hayatlarını heba etmeye devam ediyor.

Her ne kadar yatay dikey geçişlerle düz bir çizgide olmanın hayalini kursakta bu pek mümkün olmuyor! Gönüllerin birleştiği mutluluk etkisiyle coşmasını istesek te, onlar buna yanaşmaktan korkuyor çünkü yaşantıları çıkar üzerine, dünyalık çıkarda bir gün ömür biter de ne kalır elde? İlk anda çok sarsıcı, çok acımasız gibi gelen iletişimsizlik yüreğimize bir yara olarak kalmaya devam edecek.

Bizler milyonlarca sözlerle milyonlarca sözcük kurmaya bulmaya gönüllerde bulunmasına devam edelim, onlar iki üç kelimelik sözcükten duygudan eseri olmayan anlamsız sözlerle yoluna devam etsinler. Sözler göz gibidir söylenişle dokunuşuyla değişik sıralamalı anlamlar manalar duygular yüklüdür onlar “yalnız sen gel” derken, bizler “yeter ki sizler gelin” diyerek söze anlam mana ve derinlik fon ton renk katmaya devam edeceğiz inşallah.

Onlar “paralar” derken, biz sarılacak “yaralar” diye söze anlam zenginliği çeşitliliği ekleyerek yola çıkarız. Bazen dil fikirsiz akılla beraber olunca fıll oluyor, lakin dil gönülle olunca diyar il oluyor hepsini kapsıyor mevzuda umarım anlaşılıyor. Dolaylı dolaysız kısa etkili anlatımla yolları dolanmadan kalpleri kırmadan Özgün bir türkü gibi olan hayatımızı türkü tadında yaşamaya devam edeceğiz inşallah.

Ne doğan güne hükmüm geçer

Ne halden anlayan bulunur

Demeden aramaya kucaklamaya devam diyeceğiz, umutsuzluk bize yakışmaz Âlemlerin Rabbi Allahtan umut kesilmez. Kısa bir alıntı ile son vereyim. “Şehrin kıyısında, ufacık bir derenin kenarında, dalları suya sarkan ihtiyar bir söğüt ağacı vardır. İlbaharın başlangıçlarında bu söğüdün dallarına bir dişi kırlangıç gelip kondu; derenin bir başından öbür başına yıldırım gibi uçan, beyaz göğüslerini suya dokundurarak şeffaf kanatlı küçük böcekleri yakalayan diğer kırlangıçlara bakmaya başladı. Başını hafif hafif sallıyordu. Derin düşüncelere daldığı belliydi. Söğüdün dalları hışırdadı. Bir erkek kırlangıç geldi, dişinin karşısındaki dala kondu. Kırlangıçlar arasında pek teklif yoktur. Uzun uzadıya takdim filan edilmeden konuşmaya başladılar ve pek az sonra da ahbab oldular.”

Mehmet Aluç